

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Evy Šonkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **P. J.**, zast. Mgr. Janem Drevňákem, advokátem, se sídlem Emila Filly 296/13, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2023, č. j. MSK 154310/2022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 9. 2023, č. j. 22 A 10/2023-34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalobce dosáhl ke dni 8. 8. 2022 počtu 12 bodů v bodovém hodnocení, které byly zaznamenány v registru řidičů na základě sedmi oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Dne 15. 8. 2022 proto obdržel oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů a výzvu k odevzdání řidičského průkazu z důvodu pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce následující den podal námitky proti záznamu bodů podle § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu).

[2] Magistrát města Havířova (dále jen „správní orgán I. stupně“) zamítl tyto námitky rozhodnutím ze dne 20. 10. 2022, č. j. MMH/275147/2022.

[3] Žalobce brojil proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvoláním, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 16. 1. 2023, č. j. MSK 154310/2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[4] Následně se žalobce žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Namítl, že správní orgány nepřipustně dovozují chybějící zákonné náležitosti jednotlivých příkazových bloků z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Bez těchto oznámení nelze určit místo, čas a způsob spáchání přestupků. Proto příkazové bloky nejsou způsobilými podklady pro provedení záznamu bodů do bodového hodnocení. Příkazový blok ze dne 21. 11. 2021, č. R 2618803, je nesrozumitelný, nepřesný a neurčitý, neboť v něm není dostatečně identifikováno místo spáchání přestupku, čas a způsob jeho spáchání. Příkazový blok ze dne 4. 6. 2019, č. C 1768752, neobsahuje legální definici skutku. Žalovaný zcela rezignoval na vypořádání jeho námitek proti příkazovým blokům ze dne 15. 5. 2021, č. B 3581919, a ze dne 11. 2. 2022, č. B 3584744. Proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

[5] Krajský soud rozsudkem ze dne 21. 9. 2023, č. j. 22 A 10/2023-34, žalobu zamítl. Blokové řízení je zkráceným typem správního řízení, jehož podstata spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě jeho zjištění. Při tomto postupu neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování, což je nahrazeno souhlasem pachatele s tím, že se přestupku dopustil. Pokud žalobce nesouhlasil s údaji uvedenými na bloku, neměl blok podepsat. Krajský soud nepřisvědčil námitkám žalobce týkajícím se příkazového bloku ze dne 21. 11. 2021. V něm je uvedeno: „10.55“ (čas), „21. 11. 2021“ (datum), „I/48 Hlavní třída F Místek“ (místo), registrační značka vozidla a „§ 4c zák. 361/2000 Sb. – rychlost 70/110/106“. Pro identifikaci těchto údajů není nutné použít další listiny (oznámení o uložení pokuty). Údaj „§ 4c zák. 361/2000 Sb.“ odkazuje na § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, což koresponduje s obsahem povinnosti, o kterou se jednalo. Z údaje „rychlost 70/110/106“ je zřejmé, že nejvyšší dovolená rychlost v úseku, v němž žalobce překročil rychlost, byla 70 km/h. Co se týče označení místa spáchání přestupku, pak krajský soud shodně s žalovaným korigoval chybný výklad správního orgánu I. stupně. Údaj „I/48“ je totiž označením silnice, nikoliv označením kilometru, na kterém ke spáchání přestupku došlo. K příkazovému bloku ze dne 4. 6. 2019 krajský soud konstatoval, že je v něm uvedeno „§ 7/1c z.č. 361/2000 Sb., telefonování při řízení“ a „§ 125c/1f1 z.č. 361/2000 Sb.“ Je tedy zřejmé, že součástí příkazového bloku není jen zkratkovité vyjádření „telefonování při řízení“, nýbrž také odkaz na legální definici přestupku uvedenou v § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu. Žalobce sice uvedl, že existuje legální způsob telefonování při řízení (*handsfree*), netvrdil však, že by tímto způsobem sám postupoval. Krajský soud rovněž konstatoval, že rozsah a obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí odpovídá obecnosti odvolacích námitek žalobce. Není proto možné žalovanému vytýkat, že se nezabýval dalšími příkazovými bloky konkrétněji, když odvolací námitky byly formulovány velmi obecně.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření k ní

pokračování

[6] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, jejíž důvody nepodřazuje pod konkrétní důvody vymezené v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[7] Stěžovatel namítá, že krajský soud dostatečně nepřezkoumal jeho námitky a bagatelizoval jejich vážnost a konkrétnost. Rozhodnutí správních orgánů i krajského soudu jsou nepřezkoumatelná, zejména ve vztahu k námitkám směřujícím proti příkazovým blokům ze dne 21. 11. 2021 a ze dne 4. 6. 2019. Z příkazového bloku ze dne 21. 11. 2021 není zřejmé, kde se měl stěžovatel přestupku dopustit. V příkazovém bloku ze dne 4. 6. 2019 absentuje legální definice skutku, kdy „telefonování při řízení“ není přestupkem podle zákona o silničním provozu. Krajský soud uvedl, že tento příkazový blok byl vystaven dne 9. 6. 2019, tedy až po podpisu příkazového bloku ze strany stěžovatele. Krajský soud dále nesprávně přenáší odpovědnost za správnost a zákonnost příkazových bloků na stěžovatele. Nakonec se správní orgány ani krajský soud dostatečně nevypořádaly s jeho námitkami, které směřovaly proti příkazovým blokům ze dne 15. 5. 2021 a ze dne 11. 2. 2022. Proto stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl, aby byla kasační stížnost zamítnuta.

III. Posouzení kasační stížnosti

[9] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté NSS zkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] Institut námitek podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu dává řidičům možnost bránit se proti záznamu bodů do registru řidičů. Správní orgány rozhodují v řízení o námitkách o správnosti záznamů bodů, a to na základě podkladů způsobilých pro jejich provedení, kterými jsou písemná vyhotovení rozhodnutí orgánů veřejné moci. Podkladem pro provedení záznamu není bez dalšího pouze oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, neboť to poskytuje správním orgánům jen určitou informaci o věci; nelze však z něj vycházet bez dalšího v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (viz rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76). Správní orgán I. stupně byl tedy povinen shromáždit k provedení přezkumu záznamů bodů rozhodnutí (příkazové bloky), jimiž bylo rozhodnuto o přestupcích, za něž byly stěžovateli zaznamenány body do registru řidičů.

[12] Po shromáždění těchto podkladů měly správní orgány posoudit, zda byly záznamy provedeny v souladu s těmito podklady a zda počet bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání podle přílohy zákona o silničním provozu. Správní orgány měly tedy pouze

posoudit, zda stěžovatel dosáhl dvanácti bodů v bodovém hodnocení a zda byly body do registru řidičů zaevidovány v souladu se zákonem. Jeho úkolem v zásadě nebylo přezkoumávat správnost a zákonnost rozhodnutí, na základě kterých byly záznamy provedeny. Těmi byly správní orgány vázány až do doby, kdy by byla tato rozhodnutí případně zákonným postupem pravomocně zrušena (viz rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).

[13] Řízení o námitkách proti záznamům bodů v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku ani takový prostředek nenahrazuje. Předmětem přezkumu tak nejsou rozhodnutí vydaná v řízení, kterými byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupků. Je tedy nutné důsledně rozlišovat mezi námitkami, které může řidič vznést během řízení o přestupku, a námitkami týkajícími se pouze provedení bodového záznamu (srov. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, nebo ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017-57).

[14] Pokud jde o příkazové bloky, jedná se o specifická rozhodnutí o přestupku, jejichž vydání je podmíněno souhlasem přestupce stvrzeným podpisem. V souladu se zásadou *vigilantibus iura* přestupce přebírá odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných příkazových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci uložena pokuta v blokovém řízení a uvedena na příkazových blocích. Udělením souhlasu jako podmínky *sine qua non* k nabytí právní moci příkazového bloku tak přestupce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného příkazového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti (viz rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 4. 10. 2018, č. j. 9 As 149/2018-44, a ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018-37).

[15] Úkolem krajského soudu pak bylo přezkoumat, zda správní orgány v řízení o námitkách postupovaly v souladu se zákonem, resp. zda toto řízení nebylo zatíženo takovými vadami, které by mohly vést k nezákonnosti rozhodnutí ve věci samé, a v důsledku toho k zásahu do veřejného subjektivního práva stěžovatele (viz rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76).

[16] NSS konstatuje, že krajský soud i správní orgány splnily všechny výše uvedené povinnosti. Správní orgán I. stupně shromáždil vedle samotných oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, na jejichž základě byl proveden záznam bodů do registru řidičů, i kopie příkazových bloků, k nimž se tato oznámení vztahují. V rozsahu uplatněných námitek (toto řízení není ovládáno zásadou vyšetřovací) posoudil, zda záznamy bodů byly provedeny v souladu se zákonem a odpovídaly bodovému hodnocení podle přílohy k zákonu o silničním provozu. Krajský soud následně přezkoumal, zda správní orgány postupovaly zákonně, přičemž neshledal žádné vady, které by vedly k nezákonnosti rozhodnutí.

[17] Jak již uvedl krajský soud ve svém rozsudku, na příkazové bloky nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. To vychází ze samotné povahy příkazu na místě, které je zjednodušeným typem správního řízení, zaměřeným na rychlé a neformální

pokračování

projednání a vyřízení přestupku přímo na místě (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).

[18] Z judikatury NSS vyplývá, že správní orgány mohou formální nedostatky příkazových bloků posuzovat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit jejich způsobilost k provedení záznamu bodů, tedy zda je vůbec lze použít jako podklad, např. z důvodu jejich nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47).

[19] Na každém příkazovém bloku musí být uvedena především osoba přestupce, popis jednání, jímž byla naplněna skutková podstata přestupku, a datum nabytí právní moci rozhodnutí (v případě příkazového bloku datum jeho podpisu ze strany přestupce), neboť na jejich základě lze určit, komu se má v registru vyznačit kolik bodů a od kterého dne (viz zejména § 123b zákona o silničním provozu).

[20] Judikatura dále aprobovala použití zkrácených označení ustanovení zákona či zkrácených popisů skutků, jako je například „neužil BP“, „řidič za jízdy telefonoval“ nebo „jízda na červenou“, jsou-li dostatečně srozumitelné (viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013-27, nebo ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017-57).

[21] V právě posuzované věci je na všech konkrétně zpochybněných příkazových blocích uvedeno jméno, příjmení a datum narození stěžovatele, adresa jeho trvalého pobytu a jeho podpis. Totožnost stěžovatele byla vždy ověřena na základě občanského nebo řidičského průkazu. Na každém z nich je označen správní orgán, který pokutu stěžovateli uložil. Obsahují rovněž odkazy na ustanovení zákona o silničním provozu. Dále z nich je zřejmé, kdy a jakých přestupků se stěžovatel dopustil, forma zavinění přestupku, výše uložených pokut a poučení. NSS se proto ztotožňuje s názorem správních orgánů, dle kterých příkazové bloky netrpí žádnými vadami.

[22] Stěžovatel brojí proti tomu, že na něj krajský soud přenáší odpovědnost za správnost a zákonnost příkazových bloků. Krajský soud totiž uvedl, že pokud stěžovatel nesouhlasil s příkazovými bloky, pak je neměl podepsat.

[23] K tomu NSS uvádí, že krajský soud netvrdil, že by stěžovatel byl odpovědný za správnost a zákonnost příkazových bloků. Pouze poukázal na to, stěžovatel podpisem příkazového bloku přiznal, že se daného přestupku dopustil tak, jak je na příkazovém bloku uvedeno (viz výše citovanou judikaturu). Za tyto přestupky je povinen strpět záznam bodů do bodového hodnocení řidičů a negativní následky z tohoto vyplývající. Je tedy zřejmé, že krajský soud neshledal, že by byl stěžovatel odpovědný za bezvadnost příkazových bloků. Naopak z jeho postupu vyplývá, že se zabýval námitkami, jimiž stěžovatel zpochybňoval způsobilost příkazových bloků jako podkladu pro záznam bodů v registru řidičů.

[24] Stěžovatel namítá, že v příkazovém bloku ze dne 21. 11. 2021 nebylo dostatečně identifikováno místo spáchání přestupku. Podle stěžovatele je nepřezkoumatelný závěr krajského soudu, že v „*bodě 5 příkazového bloku ze dne 21. 11. 2021 je podle soudu uvedeno:*

10.55 (tedy čas), 21. 11. 2021 (tedy datum), I/48 Hlavní třída F Místek (místo spáchání), registrační značka vozidla, a dále § 4c zák. 361/2000 Sb. – rychlost 70/110/106.“ Stěžovatel tvrdí, že slovní spojení „podle soudu“ nemůže obstát. Tento závěr by měl být odůvodněn a podložen relevantními důkazy.

[25] NSS není zřejmé, jakým jiným důkazem by měl krajský soud dokázat to, co je napsáno na příkazovém bloku, než blokem samotným. Krajským soudem citovaný text se plně shoduje s textem, který se nachází na příkazovém bloku ze dne 21. 11. 2021. Spojení „podle soudu“ vyjadřuje to, že se jedná o úvahu krajského soudu, tedy o jeho interpretaci textu uvedeného na příkazovém bloku. Stěžovatel ostatně v žalobě vyzval krajský soud, aby posoudil, zda text uvedený v příkazových blocích (a pouze v nich, nikoliv v oznámení o uložení pokuty) je čitelný, srozumitelný a dostatečný z pohledu předepsaných náležitostí. Krajský soud v reakci na to v odůvodnění uvedl, jak rozumí textu uvedenému v příkazovém bloku. NSS nespátruje rozsudek z tohoto důvodu nepřezkoumatelným.

[26] Stěžovatel uvádí, že na příkazovém bloku ze dne 21. 11. 2021 je uvedeno „1055 21.112021(nebo 4) I/48., 5S(nebo 8)J7603 HLAVNÍ TRÍDA, §4C ZÁK.361/2000Sb – rychlost 70/110/106/ F.MÍSTEK“.

[27] NSS se s tímto výkladem neztotožňuje. Jednotlivé údaje ohledně data spáchání přestupku jsou zřetelně odděleny tečkami. Je zde tedy uvedeno „21. 11. 2021“. Není pravda, že by byl údaj o roku spáchání přestupku nečitelný a že by jej bylo možné přecíst jako „2024“. Provedení číslice 1 na konci označení roku je nezaměnitelné s číslicí 4. NSS neshledal ani nečitelnost v registrační značce vozu, kdy je na příkazovém bloku uvedeno „XA“, nikoliv „XB“. Dále jsou údaje o místě spáchání přestupku sice rozděleny na třech řádcích, je však zřejmé, že tvoří jeden celek. Údaje jsou totiž na druhém i třetím řádku odsazeny od ostatního textu a jsou uvedeny v jedné ose. Ačkoliv by po formální stránce bylo žádoucí, aby označení místa bylo uvedeno souvisle, tedy aby řádek pod údajem „I/48“ pokračoval zbylým označením místa, netvoří zvolená koncepce textu žádné výkladové problémy. Nelze se ztotožnit se stěžovatelem, který uvádí, že není přípustné, aby „správní orgán při sepisu úředního rozhodnutí skákal zprava doleva svrchu dolů“. Takovýto postup je přípustný, pokud je text srozumitelný. V této souvislosti NSS připomíná, že na příkazový blok jsou kladeny nižší formální nároky a postačí, že je z něj zřejmé, kde se stěžovatel dopustil daného přestupku.

[28] V příkazovém bloku je tedy uvedeno „I/48 Hlavní třída F. Místek“. Správní orgán I. stupně tento údaj mylně interpretoval jako silnici I. třídy, 48. kilometr na ulici Hlavní třída ve Frýdku-Místku. Žalovaný tuto chybu identifikoval a uvedl na pravou míru, že správní orgán I. stupně měl užít údaj správně vyložit jako označení silnice č. I/48. Nesprávný výklad správního orgánu I. stupně není takovým nedostatkem, který by zakládal nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. Nedostatek byl odstraněn správným výkladem provedeným žalovaným v napadeném rozhodnutí. Spojení „I/48“ je standardní označení třídy a čísla pozemní komunikace, tedy v daném případě silnice I. třídy č. 48. Rozdílný výklad tohoto označení ze strany správního orgánu I. stupně nedokládá nesrozumitelnost tohoto údaje. Nejedná se o nedostatek samotného příkazového bloku ze dne 21. 11. 2021, nýbrž o chybu správního orgánu I. stupně.

pokračování

[29] Stěžovatel namítá, že silnice I/48 je dlouhá 70,983 km, přičemž nejvyšší povolená rychlost 70 km/h neplatí v celé její délce, nýbrž v různých úsecích se střídají různé nejvyšší povolené rychlosti. Není tedy zřejmé, jestli se stěžovatel dopustil přestupku v té části, ve které je maximální dovolená rychlost 70 km/h, nebo v části jiné, kde je maximální dovolená rychlost jiná.

[30] K tomu NSS uvádí, že stěžovatel izoloval jeden údaj svědčící o místu spáchání přestupku a vykládá jej bez vazby na údaje zbývající. V příkazovém bloku je uvedeno, že přestupek byl spáchán na silnici I/48 ve Frýdku-Místku, na Hlavní třídě (Hlavní třída je pojmenování ulice, kterou uvedená silnice prochází v části města Frýdek-Místek). Správní orgány nejsou povinny na příkazovém bloku uvést přesně, na kterém kilometru se řidič dopustil přestupku. Pokud jde o vliv popisu místa přestupku na způsobnost příkazového bloku jako podkladu pro zápis bodů, z ustálené judikatury nevyplývá požadavek na zcela přesné určení místa spáchání přestupku v příkazovém bloku, zvláště pokud z příkazového bloku neplyne žádná pochybnost o tom, které přestupky byly spáchány a jaký počet bodů k nim bylo třeba přiřadit. Zcela postačí, pokud je na příkazovém bloku označen název obce a ulice nebo název silnice, na které se řidič dopustil přestupku. V některých případech postačí pouze název samotné obce (rozsudky NSS ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42).

[31] Pokazuje-li stěžovatel na to, že v důsledku nedostatečně přesného vymezení místa spáchání přestupku nelze posoudit, zda je příkazový blok zákonný, neboť nejvyšší povolené rychlosti se na uvedené silnici střídají, uplatňuje námitku proti zákonnosti rozhodnutí o přestupku. Takovou námitkou se ovšem nemohou správní orgány zabývat při přezkumu záznamu bodů do registru řidičů. Svým souhlasem s vyřízením přestupku příkazem na místě převzal stěžovatel odpovědnost za to, že skutkový stav zjištěný správními orgány (vyjádřený slovy „*RYCHLOST 70/110/106*“) a jeho právní kvalifikace jsou správné. Námitky proti záznamu bodů nejsou oprávněným prostředkem proti příkazovému bloku.

[32] V příkazovém bloku ze dne 21. 11. 2021 je uvedeno „*RYCHLOST 70/110/106*“. Údaj „70“ označuje maximální dovolenou rychlost v daném místě, údaj „110“ rychlost naměřenou stěžovateli a údaj „106“ rychlost naměřenou stěžovateli po odečtení toleranční odchylky. Takový popis přestupkového jednání je zcela srozumitelný a dostatečný. Údaje uvedené na citovaném bloku plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován.

[33] Lze shrnout, že pokud byl stěžovatel v obci uvedené na bloku v konkretizovaný den a čas kontrolován a z údajů na příkazovém bloku vyplývá, že specifikovaným vozidlem porušil některou povinnost stanovenou konkrétním ustanovením zákona o silničním provozu uvedeným v bloku, přičemž stěžovatel byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem na příkazovém bloku), pak nevznikají žádné pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku ani nehrozí jeho záměna s jiným přestupkovým jednáním.

[34] K příkazovému bloku ze dne 4. 6. 2019 stěžovatel uvádí, že je nečitelný, nejasný a neurčitý. Krajský soud ve svém rozsudku shledal, že příkazový blok byl vydán dne

9. 6. 2019, přestože stěžovatel tento blok podepsal dne 4. 6. 2019. Příkazový blok měl tedy být vystaven později, než došlo k podpisu bloku ze strany stěžovatele, což stěžovatel považuje za zmatečné.

[35] S tímto výkladem data vystavení příkazového bloku se NSS neztotožňuje. Na příkazovém bloku ze dne 4. 6. 2019 je uvedeno stejné datum spáchání přestupku, datum vystavení příkazového bloku i datum podpisu ze strany stěžovatele. Tímto datem je 4. 6. 2019. Tomu odpovídají i údaje uvedené v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 4. 6. 2019. Není proto pravdou, že by stěžovatel podepsal příkazový blok dříve, než byl vystaven.

[36] Krajský soud pochybil, když uvedl, že tento příkazový blok byl vystaven dne 9. 6. 2019. Tohoto omylu se dopustil pouze jednou, a to v bodě 12 svého rozsudku. V tomto směru je tudíž třeba odůvodnění rozsudku krajského soudu korigovat. Jedná se o nepozornost (zjevnou chybu v psaní) krajského soudu, která nemá vliv na zákonnost jeho rozsudku. Z bodu 12 rozsudku krajského soudu je totiž zcela zřejmé, který ze sedmi příkazových bloků má krajský soud na mysli. NSS uzavírá, že uvedené drobné pochybení krajského soudu při vypracování odůvodnění nemá žádný vliv na úplnost, přesvědčivost a vzájemnou konzistentnost jeho argumentace.

[37] Druhým konkrétním argumentem stěžovatele k příkazovému bloku ze dne 4. 6. 2019 je absence legální definice skutku. Popis jednání „*telefonování při řízení*“ není v zákoně o provozu na pozemních komunikacích uveden. Nejednalo se proto o přestupek, neboť zákon o silničním provozu nezakazuje řidičům telefonovat během řízení vozidla.

[38] Není pravdou, že z příkazového bloku ze dne 4. 6. 2019 není zřejmé, jakého přestupkového jednání se měl stěžovatel dopustit. V tomto bloku jsou uvedeny následující informace. Zaprvé „§ 7/1c z.č. 361/2000 Sb.“, tedy odkaz na § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. V něm je uvedeno, že řidič nesmí „*při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení*“. Zadruhé příkazový blok obsahuje informaci „*telefonování při řízení*“. Zatřetí obsahuje údaj „§ 125c/1f1 z.č. 361/2000 Sb.“, tedy odkaz na § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Ten stanoví, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Z informací uvedených na příkazovém bloku je tedy patrné, jakého přestupkového jednání se stěžovatel dopustil, tedy že během řízení vozidla držel v ruce nebo jiným způsobem mobilní telefon. Na tomto místě NSS opět zdůrazňuje, že na příkazové bloky jsou kladeny nižší obsahové nároky. Není proto třeba, aby byl spáchaný přestupek popsán pregnantně s využitím často složitého textu zákona. V některých případech dokonce postačí pouhé uvedení odkazu na ustanovení zákona obsahující porušenou povinnost (viz rozsudky NSS ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013-27, nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).

[39] Že je slovní spojení „*telefonování za řízení*“ nebo „*telefonování za jízdy*“ běžným označením přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, dosvědčuje i judikatura NSS, která s těmito a obdobnými slovními spojeními takto běžně

pokračování

pracuje (viz např. rozsudky NSS ze dne 14. 8. 2015, č. j. 5 As 40/2015-38, ze dne 27. 10. 2015, č. j. 1 As 108/2015-19, nebo ze dne 9. 3. 2017, č. j. 4 As 223/2016-27).

[40] NSS se neztotožňuje s tvrzením stěžovatele, podle kterého v příkazovém bloku ze dne 4. 6. 2019 není napsáno „§ 7/1c z.č. 361/2000 Sb.“, nýbrž „Ig 7/1c“. Symbol, který stěžovatel považuje za písmeno „I“, je čárka, která je součástí textu uvedeného na předešlém řádku. Ta odděluje čas a datum spáchání přestupku. Symbol „g“ pak stěžovatel zaměňuje se symbolem „§“, tedy se symbolem označujícím paragraf. Tato část příkazového bloku ze dne 4. 6. 2019 proto obsahuje údaj „§ 7/1c z.č. 361/2000 Sb.“.

[41] Stěžovatel se domnívá, že krajský soud a správní orgány dedukují obsah nečitelných a nesrozumitelných příkazových bloků z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. NSS není zřejmé, z které části rozsudku krajského soudu stěžovatel dovozuje tuto skutečnost. Krajský soud se totiž v této souvislosti vůbec k oznámení o uložení pokuty nevyjadřuje a popisuje obsah příkazových bloků z příkazových bloků samotných. Stejným způsobem činily i správní orgány. Je pravda, že správní orgán I. stupně ke každému spáchanému přestupku uvádí i informace plynoucí z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. U každého z přestupků ovšem uvádí i informace vyplývající z příkazových bloků. Správní orgán I. stupně přitom dochází k závěru, že informace uvedené v příkazových blocích korespondují s informacemi uvedenými v oznámeních o uložení příkazu na místě. Všechny náležité informace bylo možné zjistit již ze samotných příkazových bloků a pro jejich „rozluštění“ nebylo zapotřebí použití jiných listin. Pokud by krajský soud nebo správní orgány informace opravdu vyvozovaly až ze samotných oznámení o uložení pokuty, neboť informace by nebyly seznatelné ze samotných příkazových bloků, bylo by jistě namístě vážně zvažovat, zda příkazové bloky jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Příkazové bloky však všechny zákonem požadované informace obsahují a správní orgány z nich tyto informace zjistily. Není proto pravda, že by správní orgány narovnávaly nedostatky příkazových bloků za použití oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Stěžovatelova námitka, dle níž správní orgány a krajský soud nesprávně vycházely z oznámení o uložení pokuty, se tedy míjí s obsahem správního spisu i odůvodněním rozsudku krajského soudu.

[42] Ve vztahu k části III. a IV. žaloby stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost rozsudku, neboť v nich obsaženou argumentaci označil krajský soud za obecnou. Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že podstatou této argumentace bylo, že způsobilost příkazových bloků k záznamu bodů do bodového hodnocení je třeba hodnotit pouze na základě obsahu samotných příkazových bloků, nikoliv přihlížet k oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Z rozsudku krajského soudu vyplývá, že právě tímto způsobem přezkoumal zbývající žalobní body stěžovatele, tedy hodnotil výlučně obsah příkazových bloků a dospěl ke správnému závěru, že jsou způsobilými podklady pro záznam bodů. Za této situace není namístě krajskému soudu vytýkat, že nezaujal v obecné rovině žádný právní názor k předestřené právní otázce, neboť postupoval způsobem, který stěžovatel považuje za správný.

[43] Stěžovatel dále brojil proti příkazovým blokům ze dne 15. 5. 2021 a ze dne 11. 2. 2022. Žalovaný k námitkám směřujícím proti těmto dvěma příkazovým blokům

pouze stroze uvedl, že jsou způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení. Proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Podle stěžovatele je nepřezkoumatelný rovněž rozsudek krajského soudu, neboť k této námitce pouze uvedl, že rozsah a obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí odpovídá obsahu dané námítky, která byla formulována zcela obecně.

[44] Žalovaný v napadeném rozhodnutí k těmto dvěma příkazovým blokům uvádí, že jsou způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidičů. Ačkoliv je toto odůvodnění stručné, odpovídá rozsahu stěžovatelem předložené argumentace. Ten totiž v odvolání uvedl pouze to, že jsou tyto příkazové bloky nečitelné, nesrozumitelné, nejasné a že správní orgán I. stupně jejich obsah vyvozoval z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Rozsah argumentace žalovaného proto odpovídal stěžovatelem uplatněným námitkám. Nebylo úlohou žalovaného, aby za stěžovatele domýšlel konkrétní námitky, například který údaj je nečitelný nebo který údaj správní orgán I. stupně vyvodil z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Stejně obecně stěžovatel brojil proti těmto dvěma příkazovým blokům i v žalobě. Proto bylo zcela dostačující, když k tomuto žalobnímu bodu krajský soud konstatoval, že rozsah a obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí odpovídá obsahu dané námítky.

[45] Jak napadené rozhodnutí, tak i rozsudek krajského soudu nejsou nepřezkoumatelné. Míra precizace námitek do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se stěžovateli dostane. Čím je námitka obecnější, tím obecněji k ní správní orgány a soudy přistoupí (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Pokud stěžovatel namítal obecně, že příkazové bloky ze dne 15. 5. 2021 a ze dne 11. 2. 2022 nejsou způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení, pak tuto námitku žalovaný i krajský soud mohli projednat v téže míře obecnosti.

IV. Závěr a náklady řízení

[46] Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[47] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak nevznikly mu žádné náklady nad rámec úřední činnosti, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2024

Tomáš Kocourek

pokračování

2 As 338/2023 - 45

předseda
senátu